

(המשך מעמוד 18)

הממשלה לא דייק ברייזת על הכוונה לכבוש את ביירות. אני מקווה שבשוגג.

אין ספק שהתנגדותו למילחמה הלכה וגברה אחרי הקיץ הנורא של 1982. אין לומר שחל בו מהפך הומאנימטרי, כמו זה שפקד את חברו לדרך ברפ"י, ח"כ אהרון הראל.

אבל הבישול בהגשמת המטרות, הניסוח ה"חרותי" בהגדרתן, עורר ביעקובי את הבוז הישן, מורשת בן-גוריון, מאנשי "הציונות הקלה".

בשיחה עם חיילים משוחררים, שאת תוכנה פירסם בידיעות אחרונות

יעקובי מפא"יניק מהשורה

בנובמבר 1982, הוא אומר בגלוי שהמילחמה נכשלה, מטרותיה לא הושגו. אש"ף לא יחוסל ודברי בנין ושרון אינם אלא "בלונים מילוליים".

יעקובי הזדעזע, בכנות, מד זועזוע הטבח במחנות הסליל טים בביירות, ותבע הקמת ועד דתי-חקירה ממלכתית, באורח עיקבי.

עם זאת, לא השמיע דברי מחאה על פישעי-המילחמה הרבים, שבוצעו בשלבים קודמים, ושכללו הפצצות כלתי-פוסקות של אזרחים, נשים, זקנים וילדים, במחנות-הפליטים וב-ביירות.

קשה להמלט מהמסקנה, הבמעט בלתי-מנעת, שיעקובי כי הביצועיסט סלד ממילחמת הלכנון בעיקר מביוון שהיא לא היתה סיפור הצלחה.

אבל גם ביקורת כלי-כך נוקבת, חייבת להיות הוגנת. המסקנות שלו, כדיעבר, מובילות אותו, בהדרגה, להתמתנות מרינית, לפחות באורח יחסי. יעקובי של 1984 איננו עוד הנק הנלהב של תחילת שנות ה-70. תומך מרץ כחזון ימית, "עיר נמל בת 100 אלף תושבים".

הוא איננו יונה, אבל אשליית העצורים חלפו.

הוא הפך להיות מפא"יניק מהשורה, ועבור רפיספ ותיק, תלמיד מובהק של דיון, זאת היא התקרבות, שאין להקל בערכה.

גר יעקובי הוא פרלמנטר מצויין, יו"ר חרוץ של ועדת-הכלכלה של הכנסת. חרף אישיותו הסגורה, הוא עבר בקלות את מחסום 60 האחוזים במרכז המפלגה, ובצדק, חבריו אינם אזהבים אותו, אבל מעריכים אותו וסומכים על שיקול-דעתו. משקיפים מנוסים, שיש להם ציפיות מציאותיות, מאמינים שהוא יהיה שר אוצר. טוב בסוגי, שינהל את מישרדו בייעילות ובתבונה.

אבל מי שחולם על קוסם, שיהפוך את המדיניות הישראלית המסורתית על פניה, ויבצע משימות בלתי-אפשריות, יתאכזב. המצוקה הכלכלית הישראלית דורשת גם פיתרונות מדיניים מרחיקי לכת. פיתרונות כאלה אי-נם צוררים באמתחתו של שר-האוצר המיועד של המערך.

(המשך מעמוד 15)
כתובת על הקיר: נאווה כהן את כישלון אחרי הביוון צריך ללכת הביתה!
כהן לא התרגשה. בבניין הטלוויזיה רגילים לכתובות על הקיר. אחת המפיקות, המנהלת רומן עם מגיש חדשות ידוע, רגילה לכתובת שאינה משתמעת לשתי פנים.

מנהיג מסוכן

ב עוד אנשי הטלוויזיה עסוקים כאם, ככן ובהדרגה, נרמה שהם שמטו מירייהם את הסיפור המרתק כפרשת אורנה נגר, שמשום מה הוחבא. במוסף המקומי הירושלמי של מעריב פורסמה ב-25 במאי כתבה מרתקת על מנהיג הקבוצה הרתית טליתות אדומות, ושמו יחיאל נגר. הכתבה, אבי רוזנפלד, הגיע אל נגר בדרך מעניינת. הוא יצא לראיון בקיריית-ארבע אחר, יהושע כהן, שנעצר בזמנו כחשוד ברצח אמיל גרינצווייג. הכתב התעניין בטלית האדומה שהוא לבש וניסה להתחקות אחריו. באמצעותו הוא הגיע לנגר. נגר נפגש עם הכתב בבית בשכונת הבוכרים. אך השפעתו האמיתית היתה במקום אחר בירושלים, בכפר ליפתא, שה-ת"מהונים" שלו היו תלמידיו של נגר.

חברי קבוצת הטליתות האדומות מברכים זה את זה במילים: "שלום אחי".

טלית האדומה משמעות מרכזית אצל חברי הקבוצה. הם התרוצצו זמן רב עד שמצאו את הצבע המתאים. הפתיל של הציצית צבוע בצבע כחול מיוחד. בטלית הם עוטפים את גופם, מעל לכידיהם, והיא משמשת להם כסימן זיהוי.

נגר טוען שבצבע האדום טמון סוד הקבוצה, שאותו סירב כמוכח לפרט. על עברו הוא סיפר שהוא נולד בכרם-התימנים לפני יותר מ-40 שנה, עבר כמוסיקאי על אוניות בים, ובמועדונים בתל-אביב. ליווה אפילו את הגשם החיור בתוכניתם סינמה בלש, וגם את אריק איינשטיין. אחר-כך נעשה לבעל תשובה, אך לא בדרך של לימוד אינטנסיבי בשיבה. כל שנייה לומדים משהו. כדי להיות יהודי אמיתי אין צורך ללמוד בישיבה. ואחר-כך הסבירו: "כדי להיות יהודי, אתה יכול גם ללכת עם ג'ינס או עם חליפה מהודרת, אבל רק אם מעל הבגדים יהיו לך טלית וציצית, רק אז תהיה יהודי בלי תסביכים".

הוא מעדיף טלית אדומה, משום שזוהו צבע הרם ורם, לדבריו, הוא נפש האדם.

הגאולה תבוא, לדעתו, כאשר העם יהיה מאוחד וכולם ילכו עם הטלית מעל לבגו. הוא מציע חיים כפי שכתובים ומתוארים בתנ"ך. בבוא המשיח, כך הוא אומר, יוזו הרחיבת וההרים מסביב לו, מעצמם, ואפשר יהיה להקים מחדש את בית-המקדש. נגר לא סיפר על אשתו. לעומת זאת, הוא סיפר שהוא מכור לסמים, ואף ישב ארבע שנים בכלא באר-שבוע בגלל עבירות סמים. לדעתו, בשנים שהוא ישב בכלא נוצרו סדקים בקבוצת טליתות אדומות, ונרמה לו שזה מה שהוביל אחר-כך לתפיסת הקבוצה מליפתא שמואשמת בניסיון לפוצץ את הריהבית.

מה שגם הטלוויזיה וגם מעריב לא ידעו, הוא שבאחרונה היתה התפתחות נוספת בפרשת טליתות אדומות. צעיר, ששמר באדיקות על עילום שמו, ביקש למצוא דרך להגיע לחוקרים שתפסו את קבוצת כפר ליפתא. הצעיר סיפר שהוא מנסה לברוח מכת טליתות אדומות, שבראשה עומד מנהיג כאריזמטי קשוח ומסוכן. אנשי הקבוצה דוגלים, לדבריו, במין חופשי, בעישון סמים ובעשיית מעשים שלא ייעשו, כדי לקדם את בוא המשיח. הצעיר טען שאנשי הקבוצה, ובייחוד המנהיג, מגייסים את הכוחות החרישים בשכונות-עוני ובעיירות-פיתוח, ומי שמצטרף לא יכול לצאת.

גנבתי והיא מסרה את כל הסחורה למיטרה. עצרו אותי וקיבלתי העמדה לדין עד תום ההליכים. ככלא נווה תרצה הייתי כמה פעמים, ישבתי פעם בגלל הצתה 28 חודשים. שפכתי אז נפט על מדרוך במוסד, הוא היה במועדון ונדלק כולו. מאז לא משאירים יותר תנורים במוסד. ככלא הייתי ביחסים טובים עם כולם. גם עם המחבלות שהשתחררו כבר.

בינתיים הכרתי את אריה והתחתנתי איתו. בזמן האחרון נעצרתי הרבה. עצרו אותו על גניבת כרטיסי-אשראי ויזה ושימוש בו על גניבת ככשיטים, על שוד בתחנת-ידלק ועל חטיפת שרשרת עם יהלומים.

עכשיו המיטרה מחפשת אותי, שכאלו ורקתי רימון על מישתי. זה לא נכון. יש לי אליבי. אני חיה את החיים שלי די כשקט עכשיו. קמה כשעות הצהריים ויוצאת לקנות לבן, אם לא נשאר לי מאתמול. לפעמים אין אצל הסוחר שאני רגילה לקנות, אז הוא מפנה אותי למישהו אחר.

אני מכינה שלוש עד ארבע זריקות מגרם אחד. הסוחרים לא תמיד מרייקים במי שקל, אבל אי-אפשר לעמוד ולשקול. צריך לקחת מה שיש. אני חוזרת עם החומר הביתה ומזריקה, ואחר כך אני יוצאת לעבודה כרחוב. אחרי שאני עושה קליינט או שניים, אני נוסעת ישר לתחנה (תחנת-סמים) וקונה שוב חומר.

אני אוהבת את הלכן התאילנדי וגם את התורכי, אם הוא נקי. לפעמים,

כשחסר, מערכבים את החומר עם חומרים לא טובים, וכבר מתו הרבה נרקומנים בגלל הסיבה הזאת. יש לי הרגל — אף פעם לא להוריק ראשונה, ואם אחרי שאני רואה שמישהו שהוריק על ידי נפל, אני פשוט נורחת מהמקום כדי שלא יסבכו אותי גם ברצח. נעמי אדווה

(המשך מעמוד 65)
הסוציאליט מבית-הסוחר כרי שתשפיע עליי.
אני לא אוהבת גבר שמראה לי יותר מדי אהבה, אני אוהבת גברים קשוחים. עכשיו אני שוב נשואה עם מישהו. לפני זה הכרתי בחור כשם רני, שהיה

„אני חיה בשביל הסם! אי-אפשר להיגמל מהרואין! אין דרך חזרה! מי שנכנס לזה, לא יכול לצאת!"

גנב. באותה תקופה לא היה עובר. גרנו בבתי-סם. אני עברתי בירקון והבאתי כסף הביתה. התפקיד שלו היה לעשות ספונג'ה, לכנס ולבשל. אני קניתי לי סניגרים מכל הצבעים. הוא גם היה

ריטה: מארחת ברים, מעסה במכון עיסוי, זונה בבתי-מלון